

РЕШЕНИЕ

№ 296

гр. Шумен, 07.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ШУМЕН, СЪСТАВ I, в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мирослав Г. Маринов

Членове: Ралица Ив. ХаджиИ.а
Петранка Б. Петрова

при участието на секретаря Даниела Ст. Андонова
като разгледа докладваното от Ралица Ив. ХаджиИ.а Въззивно гражданско дело № 20233600500402 по описа за 2023 година

Производство по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

С решение № 207/04.08.2023г. по гр.д.№209/2023г. на НПРС, Б. М. В. е осъден да заплати на Ф. О. Р. сумата от 193.47лв., представляваща законна лихва върху главница от 400лв., обезщетение за причинени неимуществени вреди, като е отхвърлен предявеният от Р. срещу В. иск с правно основание чл.45 във вр.с чл.52 от ЗЗД за сумата от 400 лв., представляващи обезщетение за причинени неимуществени вреди от деяние, осъществено на 13.07.2018г. Присъдени са и следващите се такси и разноски.

Решението е обжалвано от ищеца в отхвърлителната част. Сочи, че същото се явявало неправилно и незаконосъобразно. Нямало спор между страните, че сочената сума се дължи от ответника на ищеца, но неправилно съдът приел, че сумата била изплатена с експресен превод PS9751000SON6, осъществен чрез „Български пощи“ЕАД на 05.04.2023г. В действителност такъв превод бил нареден, но същият не бил достигнал до жалбоподателя Р., съответно не бил получен по негова сметка. На 11.08.2023г., седмица след датата на решението на първоинстанционния съд, В. превел на Р. изцяло претендираната сума, включително и главницата в размер на 400лв.. Сочи също, че решенията, които не подлежат на обжалване, срещу които не е подадена жалба или по които не е допусната за разглеждане касационна жалба, или не е уважена такава, влизат в сила, което от своя страна пораждало сила на присъдено нещо. Въпреки че към днешна дата сумата била издължена, с влизане в сила на решението, тази сума би била платена без основание и подлежаща на връщане., което пораждало и за него правен интерес от подаване на настоящата жалба. Моли решението в обжалваната част да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което В. бъде осъден да заплати на жалбоподателя обезщетение за претърпени вреди вследствие причинена от него средна телесна повреда в размер на 400лв.. Моли да му бъдат присъдени деловодни разноски в размер на 400лв..

Въззиваемият депозира отговор, с който взема становище по неоснователността на въззивната жалба.

В останалата, необжалвана част, решението е влязло в законна сила.

Въззивната жалба е подадена в срок , от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което се явява **процесуално допустима**.

Шуменският окръжен съд, след като обсъди доводите, изложени в жалбата, становищата на страните и прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, установи следното:

С присъда №1 от 14.01.2020г. по НОХД №6/2019г. на НПРС, влязла в законна сила на 30.01.2020 г., ответникът Б. М. Вали бил признат за виновен в това, че на 13.07.2018г. в с....., обл.Шумен, причинил по непредпазливост средна телесна повреда на Ф. О. Р. от същото село, изразяваща се в избиване на зъб - последният на долната челюст, изпълняващ функцията на задържащ долната протеза, без който се затруднява дъвченето и говоренето- престъпление по чл. 133 от НК., като бил оправдан по повдигнатото му обвинение по чл.129, ал.1 от НК.

Въз основа на предявени от Р. искове за заплащане на обезщетение за причинените му имуществени вреди в размер на 515 лв. и за причинени му неимуществени вреди в размер на 1000 лв., частичен от иск с цена 5000лв., било образувано гр. дело №193/2022г. на НПРС. С решение №114 от 20.04.2022 г., Б. М. В. бил осъден да заплати на Ф. О. Р. сумата от 1000лв., ведно със законната лихва от 07.02.2022г. до окончателното плащане, както и лихва върху тази сума в размер на 362,81лв. за периода от 13.07.2018 г. до 07.02.2022г.. Решението не е обжалвано и влязло в законна сила в частта относно присъдената сума за неимуществени вреди.

На 06.03.2023 г. ищецът се е снабдил с изпълнителен лист за присъдените му с решението суми.

На 05.04.2023 г., след получаване на исковата молба,въз основа на която е образувано гр.д.№209/2023г. на НПРС, с експресен превод PS9751000S0N6, осъществен чрез „Български пощи“ ЕАД, ответникът е наредил изплащането на ищеца на претендираната главница от 400 лв., видно от представения системен бон. Не е спорно между страните, че тази сума не е била получена от ищеца, поради което и същата след 15-дневен срок е била върната на ответника.

Видно от представената с въззивната жалба информация за сметка за период 11.08.2023г.-21.08.2023г с титуляр Ф. О. Р., на 11.08.2023г. по банковата му сметка е постъпила сумата то 993.47лв. с посочено основание „обезщетение, лихви и разноски по гр.д.№209/2023г.-Б. М. В.“.

Вносна бележка, удостоверяваща превеждането на същата сума на Р. е представил и В., с отговора на въззивната жалба.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Настоящата инстанция напълно споделя изводите на първоинстанционния съд

досежно основателността на претенцията за заплащане на сумата от 400лв., обезщетение за претърпени имуществени вреди и на основание чл.272 от ГПК, препраща към същите.

С влязла в сила присъда ответникът е признат за виновен в причиняването на средна телесна повреда на ищеца. Безспорно от деянието на ответника за ищеца са настъпили неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, продължили няколко месеца; в невъзможност ищецът продължително време да се храни нормално и пълноценно; в затруднения на говоренето и общуването му с други лица; в причинени психически травми като неудобство, срам и нежелание за среща с други хора; както и в промяна у ищеца, която го направила мълчалив, умислен и затворен в себе си.

С решението по гр.д. №193/2022г. на НПРС е присъдено обезщетение за неимуществени вреди от осъществено неправомерно увреждане, по предявения како частичен иск, като няма пречка в настоящото производство да се претендира обезвреда в останалата част.

Съгласно разпоредбата на чл.235, ал.3 от ГПК, съдът следва да вземе предвид и фактите, настъпили след предявяване иска, когато са от значение за спорното право.

В случая не е спорно между страните, а и видно от представените пред настоящата инстанция извлечение от сметка и вносна бележка, исковата сума от 400лв., обезщетение за претърпени неимуществени вреди, е била преведена по банковата сметка на ищеца и получена от него на 11.08.2023г. Те налице са предпоставките за отхвърляне на сочената претенция, но поради погасяването ѝ след датата на завеждане на исковата молба.

В този смисъл е и постановеното от първоинстанционния съд решение в обжалваната му част., Първоинстанционният съд е отхвърлил претенцията за заплащане на обезщетение поради погасяване на вземането след датата на завеждане на исковата молба, съгласно приетото в мотивите, но е пропуснал да отрази това обстоятелство в диспозитива на решението/касае се за очевидна фактическа грешка/.

Предвид изложеното и не е налице основание за отмяна на първоинстанционното решение в обжалваната част. Същото се явява правилно и следва да бъде потвърдено.

При наличие на извършено плащане в хода на производството, искът не би могъл да бъде уважен, той като решение в този смисъл би било основание за издаване на изпълнителен лист и повторно изплащане на дължимата сума.

По разноските в настоящото производство:

Искане за присъждане на разноски е направено единствено от страна жалбоподателя за настоящото въззивно производство, но такива не следва да му се присъждат, с оглед изхода на спора. Следва да се посочи, че и с отговора на исковата молба от 06.04.2023г. ответникът е признал претенциите и е заявил изплащане на претенцията за обезщетение за неимуществени вреди чрез пощенски запис на ответника/доколкото с исковата молба не е посочена банкова сметка съгласно изискването на чл.127, ал.4 от ГПК/, поради което и неполучаване на сумата по същия не може да се вмени във вина на ответника по жалбата, водеща до възлагане на разноските по настоящото въззивно производство в негова тежест

Водим от горното и на основание чл.271, ал.1 от ГПК, Шуменският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 207/04.08.2023г. по гр.д.№209/2023г. на НПРС в частта, в която е отхвърлен предявения от Ф. О. Р. с ЕГН ***** от с., обл. Шуменска, ул. „.....“, №3 против Б. М. В., ЕГН ***** от с., обл. Шуменска, ул. „.....“ №5, иск с правно основание чл.45 във вр.с чл.52 от ЗЗД за заплащане на сумата от 400 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди от деяние, осъществено на 13.07.2018г./при допусната в диспозитива на решението очевидна фактическа грешка, при която не е отразено, че претенцията е отхвърлена поради погасяване на вземането след завеждане на исковата молба/.

В останалата, необжалвана част, решението е влязло в законна сила.

На основание чл.280, ал3 от ГПК, решението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____